

да ся трѣшка колко-то можяше. Мышка-та намъ от-гдѣ дочю, притичя, видя и позна благодарѣ-ля си; неизгубва врѣмя захвана да грызе мрѣжж-тж, и малко по малко прѣгрыза една брѣнкж; тогыва мрѣжж-та ся разглоби и лѣва ся избави. Чюдни сж нѣща-та, що-то гы виждамъ у свѣта! рѣче лѣва зачюдень. Кой бы нѣкогаждь рѣкъль, че мышка-та може да избави отъ смърть лѣва.—Великодушіе и благодарность крѣпжтъ голѣмы человѣцы. Направи добро, че го хвърли въ море-то. Малко-то камъче прѣтурва колж-тж. Днесъ ако не съмъ ти отъ ползж сутрѣ могж да ти потрѣбамъ. Не мя тыпчи, за да нетыпчжтъ дѣца-та или унукы-тѣ ти.

*Магаре и жябы.*

Магаре едно вѣднѣждь кѣту прѣминавало натоварено прѣзъ една локвж, паднало въ тынж-тж; въздишяло и ся мжчяло да ся извлѣче. Тогыва жябы-тѣ захваналы да му ся ругажтъ и думали, видишь че си ражда! А да стоишь тука вынаги какъ-то мы какво бы правило тогыва? Мѣлчете будалы, отговори магаре-то, зеръ вы мыслите, че гдѣ-то е вамъ мѣсто, тамо трѣба да бжди на всѣкыго.—Всички человѣци не сж се равно по желанія-та и задоволства-та. Мое-то добро е другому зло.

